

**N:o 37.**

Ank. till Riksd. Kansli den 7 Mars 1877, kl. 1 e. m.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förändring i tullsatserna å papper med flera ämnen; Gifven Stockholms Slott den 2 Mars 1877.*

Under åberopande af hvad bilagda utdrag af protokollet öfver finansärenden innehåller, föreslår Kongl. Maj:t Riksdagen:

att tulltaxans bestämmelser i nedanstående stycken måtte erhålla följande lydelse:

-----  
Accordion; — —

Adresskort; se Visitkort.

Aether och — —

-----  
Album, fodralens vigt inberäknad . . . . . 1 skålp. 20 öre.

-----  
Anilinfärger . . . . . fria.

-----  
Asfaltfilt; hänföres under Papp, förhydning-, press- och tak-

-----  
Bokpermar, lösa . . . . . 1 skålp. 20 öre.

*Brefkuverter* och *Papperspåsar* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

*Brodérduk, Marle* och *Stramalj*:

af papper . . . . . 1 skålp. 12 öre.

*Brodérmönster* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

*Fogellim*; se *Fernissa*.

*Kloralk* . . . . . fri.

*Lim*, husblås och gelatin . . . . . 1 skålp. 38 öre.

andra slag . . . . . 1 skålp. 3 öre.

*Metaller*, sammansatta:

arbetade:

metallduk, plåtar, latun och trådband, äfvensom andra ämnen för ytterligare bearbetning . . . . . fria.

andra slag, oäkta lahn derunder inbegripen:

*Papp*:

förhådnings-, press- och tak- samt annan till skrifning, ritning eller tryckning icke tjenlig . . . . . fri.

andra slag; tullbehandlas lika med Papper.

*Papp- och pappersarbeten*, ej specificerade:

olackerade . . . . . 1 skålp. 12 öre.

lackerade, arbeten af papier maché derunder inbegripna . 1 skålp. 20 öre.

*Papper*:

kardus-, eller annat lika groft och till skrifning, ritning eller tryckning ej tjenligt, samt polér- eller smergelpapper . . . . . fritt.

förgylt, försilfradt eller annorlunda än i massan färgadt, äfvensom papper i förening med bomulls- eller linneväfnad . . . . . 1 skålp. 6 öre.

alla andra slag, derunder inbegripet linieradt papper . . . 1 skålp. 3 öre.

*Papperspåsar*; se *Brefkuverter*.

*Papperstapeter* och *Border* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

*Siktduk:*

af metall, alla slag . . . . . fri.  
 af spånadsämnen; se Väfnader.

Solfjädrar — —

Spadar; — —

*Stärkelse* af hvete, potates eller andra vegetabiliska ämnen . 1 skålp. 3 öre.

*Tråd:*

jern- och stål-, äfvensom deraf tillverkad duk . . . . . fri.  
 andra arbeten deraf draga den tull, som taxan bestämmer för manufaktur-  
 smide eller stålarbeten.

koppar- och annan ej specificerad metall-:

förgylld, försilfrad eller pläterad . . . . . 1 skålp. 1 krona.  
 andra slag, äfvensom deraf tillverkad duk . . . . . fri.

*Visitkort* och *Adresskort* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

Härjemte och under förutsättning af Riksdagens bifall till ofvanberörda förändringar i afseende å taxebestämmelserna rörande *papper*, föreslår Kongl. Maj:t Riksdagen, att samma bestämmelser må få träda i kraft från och med den dag, då ny tulltaxa varder af Kongl. Maj:t utfärdad.

De i statsrådsprotokollet omförmälda, till detta ärende hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande Utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

*Hans Forssell.*

*Utdrag af protokollet öfver Finansärenden, hållet inför Hans Maj:t  
Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott den 2 Februari  
1877.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern Friherre DE GEER,  
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA,  
Statsråden: LAGERSTRÅLE,  
          THYSELIUS,  
          CARLSON,  
          Friherre ALSTRÖMER,  
          WEIDENHIELM,  
          LOVÉN,  
          Friherre VON OTTER och  
          FORSSELL.

---

Departementschefen statsrådet Forssell föredrog vidare:

dels det underdåniga utlåtande angående tulltaxebestämmelserna för papper samt åtskilliga dermed sammanhängande frågor, som, efter särskild nådig remiss, blifvit den 9 sistlidne Januari afgifvet af den för revision af gällande tulltaxa den 29 September 1876 i nåder tillsatta komité;

dels ock en af Ad. Hedin, Carl E. Ekgren, Albert Andersson-Edenberg, C. E. Gernandt och Eduard Nachman enligt uppdrag af det under år 1876 församlade femte svenska publicistmötet å mötets vägnar till Kongl. Maj:t ingifven underdånig framställning angående ändring i gällande tullbestämmelser för åtskilliga slag af papper.

Härefter anförde Departementschefen:

*Bih. till Riksd. Prot. 1877. 1 Saml. 1 Afd.*

Såsom Eders Kongl. Maj:t behagade erinra Sig, har redan mer än en gång förekommit fråga om rätta tullbehandlingen af artikeln papper, i det mellan vederbörande tullmyndigheter och importörerna olika meningar yppats om betydelsen af de i tulltaxan förekommande uttrycken tryck- och planschpapper. Af den utredning, som i dessa mål dels generaltullstyrelsen dels uti det af mig nyss föredragna särskilda utlåtande den af Eders Kongl. Maj:t tillsatta komité för revision af tulltaxan meddelat, framgår i afseende å uppkomsten af denna tulltaxerubrik bland annat:

att från år 1816 till år 1841 koncept- och skrifpapper voro under en rubrik med högre tullsats särskiljda från "tryckpapper, olimmadt och i packor";

att år 1841 rubriken "tryckpapper, olimmadt och i packor" utbyttes mot "tryckpapper, limmadt och olimmadt", hvilken rubrik bibehölls till år 1860;

att vid 1859—60 års riksdag riksens ständer tillkännagåfvo sig hålla före, "att limmadt tryckpapper vore att anse lika med skrifpapper"; och att i anledning deraf uti 1860 års tulltaxa i rubriken å det *papper*, som drog den lägre tullen af 6 öre, infördes orden "tryck-, olimmadt"; hvilken rubrik äfven, såsom komiterade ådagalagt, uti 1863 års tulltaxa måste anses bibehållen;

att derefter i 1865 års tulltaxa under samma rubrik infördes ordet "tryck"-(papper) ensamt utan tillägg af bestämmelsen *olimmadt*, men att denna förändring, så vida någon vigt skulle tillmätas beslutets motiv, tydligen icke afsåg att utvidga begreppet tryckpapper, enär i det utlåtande, som af 1863 års tullkomité afgafs och som lades till grund för 1865 års tullagstiftning, uttryckligen angafs såsom skäl till förändringen, att "allt egentligt tryckpapper måste vara olimmadt" och att bestämmelsen "olimmadt" derfor vore onödig; samt

att rubriken "papper- tryck"; utan närmare bestämmelse af dess egenkap, sedermera bibehållits vid den förändring i afseende å tullsatsen för denna artikel, som år 1874 vidtogs.

Jag vill ej inlåta mig i undersökning derom, huruvida det af 1863 års Tullkomité afgifna yttrande, att "allt egentligt tryckpapper måste vara olimmadt", redan vid denna tid stod i strid med verkliga förhållandet. Att för några tiotal af år sedan böcker och tidningar för det mesta trycktes på papper, som icke var användbart för skrifning, derom kan man genom en undersökning i våra bibliotek lätt nog öfvertyga sig, men svårt torde vara att angifva tidpunkten, när sådan ändring derutinnan inträdt, att ett motsatt förhållande kan sägas hafva blifvit regel. Säkert är emellertid, att den i senare tid oerhördt stegrade förbrukningen af isynnerhet tryckpapper småningom ledt tillverkarne till användning af sådant råmaterial, som för papperets konsistens förutsätter limning. Om derfor ännu år 1863 med något an-

språk på giltighet kunde sägas, att allt egentligt tryckpapper måste vara olimmadt, torde deremot för närvarande med mera skäl kunna påstås, att egentligt tryckpapper är åtminstone till stor del mer eller mindre limmadt.

Betydelsen af en sådan förändring, hvarigenom tullsatsrubriken, sådan den ursprungligen var menad, kommit att icke längre passa till den derunder betecknade varans egenskaper, har egentligen framträdt först efter den nedsättning i tullen för tryckpapper, som medgafs af 1874 års riksdag. Då derigenom för tryckpapper och planschpapper, liksom för sugpapper bestämdes en tullsats af 2 öre, under det att tullen för "papper, andra slag" behölls vid 8 öre, och sålunda införsel af papper till 2 öres tull blef under i landet gällande papperspris ganska förmånlig, måste frågan om betydelsen af benämningen *tryckpapper* varda af stor vikt för så väl importörer som tullmyndigheter, men kunde svårligen af dem på samma sätt och ur samma synpunkter uppfattas.

Det var naturligt, att importörer af papper, som visste och kunde ådagalägga, att Riksdagen, med anförda nedsättning verkligen afsett en lindring för tryckeri-industrien och för frambringandet af litteraturens alster, icke skulle kunna godkänna eller ens förstå möjligheten af en sådan bestämmelse af begreppet tryckpapper, att derigenom från tullindring uteslötes hellimmadt eller halflimmadt papper, ehuru sådant numera allmänligen användes till så väl bok- som tidningstryck.

Men det var lika naturligt, att tullmyndigheterna, som egde att för "tryckpapper" uppbära 2 öre för skålpund, för "papper andra slag" 8 öre för skålpund, skulle, nu strängare än någonsin, hålla på det kännemärke, hvarigenom "andra slag" papper kunde från tryckpapper skiljas. Ett sådant var den häfdvunna bestämningen "papper, hvarpå ej kan skrivas" eller "olimmadt papper", som, en gång i tulltaxan införd, sedermera icke kunde anses upphäfd; något annat kännemärke var ej genom lagstiftningen gifvet, och kunde ej heller af tullverkets tjänstemän på egen hand uppfinnas. Papperets format och inläggningssätt kunde omöjligen anses för en tillfredsställande skilnad mellan "tryckpapper" och "papper andra slag", då en så betydlig differens i tullsatsen som 6 öre pr skålpund eller omkring 40 procent af tillverkningsvärdet, utan fråga skulle göra det till en lönande affär att för import beställa vanligt skrifpapper i det format och med den inpackning, som hittills varit vanlig endast för tryckpapper. Papperets apparatur och stadga lemnade heller ingen ledning, då obestridligt är, att många af de vanligaste skrifpapperssorterna äro mycket mindre fasta än godt, för tryckning afsedt papper, och att det för tryck ämnade papper ofta nog är mera glättadt än skrifpapper, hvarförutom i sådana bestämningar lemnades allt för fritt spelrum åt det individuella tycket. Slutligen var det ej heller möjligt att gifva afgörande vitsord åt importörens förklaring, till hvilket

4 *Bil. till Kongl. Maj:ts Nåd. Prop. ang. förändring i tullsatserna på papper m. m.*

ändamål papperet skulle användas, dels emedan äfven sådant papper, som eljest obestriddigen skulle hänföras till skrif- eller postpapper, numera ofta användes till merkantilt eller annat tryck, dels af det allmänna skälet, att en sådan princip innebär en uppmuntran till underslef, som vid all tullbehandling måste undvikas.

Vid pröfningen inför Eders Kongl. Maj:t af frågor om tullbehandling af papper, hvars egenskap af tryckpapper varit ifrågasatt, hafva nu anförda omständigheter alla måst tagas i betraktande. Om å ena sidan Riksdagens syfte att åt boktryckeri-industrien och för den allmänna upplysningens främjande bevilja lindring i tullsatsen för det till bok- och tidningstryck afsedda papper varit obestriddigt och förtjenat allt afseende, har dock å andra sidan icke kunnat förbises, att Riksdagen lika säkert hittills icke haft för afsigt att minska tullskyddet för det papper, som till bok- och tidningstryck allmänligen icke användes, d. v. s. i främsta rummet skrif- och postpapper. Man har icke varit berättigad antaga, att tullsatsen 8 öre för "papper — alla andra slag" borde hafva mindre helgd än tullsatsen 2 öre för "pappertryck"; eller att det för Riksdagen, som bestämt tullsatserna, skulle vara likgiltigt, om, genom en vidsträcktare tolkning af begreppet "tryckpapper", derunder kunde komma att inbegripas "alla slags" papper och dermed genom en enkel administrativ åtgärd den högre tullsatsen och det större skyddet för skrif- och postpapper faktiskt försvinna. När det åter gälde att upprätthålla bägge dessa tullsats-rubriker, måste i främsta rummet afses, att skillnaden mellan dem blefve en sådan, som kunde anses konstant och vid tullbehandlingen direkt användbar. Ty en hufvudregel för all bestämning af tullsatsen måste vara, att den betryggar en för alla lika tullbehandling; en import kan i allmänhet vida lättare fördraga en hög tullsats än sådana osäkra regler för tullbehandlingen, som lemna den ene importören tillfälle att vinna fördel framför den andre eller vid olika tullplatser leda till olika tillämpning af tullsatserna. Men det torde icke kunna bestridas, att af alla bestämningar å det nu ifrågavarande begreppet tryckpapper finnes det ingen, som med någon som helst tillförlitlighet och allmängiltighet skiljer dessa nu nämnda tullsats-rubriker från hvarandra och som derigenom upprätthåller äfven rubriken "papper — andra slag", utom den ofvan angifna: tryckpapper = olimmadt papper, eller papper, som för väta slår igenom och således ej är för skrifning användbart. Och då nu härtill kommer, att såsom ofvan är visadt, denna bestämning är inom tulladministrationen häfdvunnen och har stödet af en hittills ej genom lagstiftningen upphäfd taxebestämmelse, har deruti funnits tillräckligt skäl att gilla tullmyndigheternas uppfattning af denna fråga.

Det är emellertid uppenbart, att denna frågans lösning icke kan vara tillfredsställande ur annan synpunkt, än att den upprätthållit Riksdagens

rätt att sjelf förfoga öfver dessa tullsatser. Det måste stöta det allmänna föreställningssättet, att papper, som obestriddigen skall användas och plägar användas till bok- eller tidningstryck och för hvilket införselns underlåtande varit afsedt, i stället för att åtnjuta lindring, får vidkännas en dubbelt högre tullsats än förut för detsamma varit bestämd, allenast därför, att en sådan tulltaxans tolkning är den enda, som bevarar tullskyddet för vanligt skrif- och postpapper. Och då Riksdagens bevillnings-utskott, till hvilket denna fråga vid förliden riksdag hänskjöts, oaktadt den fullständiga framställning, som då gafs af dessa oegentligheter, icke ansåg sig behöfva vidtaga någon åtgärd för afhjelpande af desamma, torde nu endast återstå, att till Riksdagen göra framställning om sådan förändring af tullsatser och tulltaxe-rubriker för papper, att deras tillämpning ej längre behöfver vara omtvistad, och att dervid Riksdagen gör val emellan upprätthållandet af skyddet för skrif- och postpapper eller upphäfvandet af den för tryckpapper afsedda tullindring.

Ty då orsaken till nu uppkomna missförhållande ligger deruti, att den förut förefintliga, för tullbehandling tillämpliga skillnaden mellan tryck- och skrifpapper, numera i verkligheten upphört att gälla, så att hvad tullmyndigheterna efter denna föräldrade regel måste anse för skrifpapper, i sjelfva verket lika väl kan vara tryckpapper, och då icke heller någon annan hållbar skillnad mellan de båda pappersarterna kan fastställas, så måste desamma i tulltaxan under en rubrik och en tullsats sammanföras. Frågan blir då, huruvida den för tryckpapper afsedda lägre tullsats skall för denna gemensamma rubrik medgifvas, eller om det till skrifpapperets förmån gifna skydd skall, på bekostnad af den år 1874 åt tryckpapperet utlofvade lindring, för den nya rubriken upprätthållas, eller om någon medelväg mellan dessa ytterligheter kan utfinnas.

De för revision af tulltaxan utsedde komiterade, som åt denna och dermed sammanhängande frågor egnat en särdeles omsorgsfull och fullständig utredning, hafva i afseende härå kommit till den slutsats, att allt papper, som icke är att hänföra till någon af rubrikerna "kardus-, makulatur-, polér-, eller smergel-papper" eller till "förgylt, försilfradt eller annorlunda än i massan färgadt, äfvensom papper i förening med bomulls- eller linneväfnad" borde under en rubrik sammanföras och draga en tull af *tre* öre.

De af komiterade för denna förändring anförda skäl anser jag mig kunna i hufvudsak godkänna, likasom ock den ändring, att de nu under rubriken papper förda "förhrydnings-, press- och tak,"- hänförts under rubriken "Papp", samt för "kardus-, makulatur-, smergel- och polér-papper" föreslagits tullfrihet i stället för nu utgående tull af ett öre. Vid sistnämnda tulltaxe-rubrik synes mig dock med fog kunna framställas den anmärkning, att begreppet "kardus- och makulatur"-papper icke är mycket säkrare än det



begrepp tryckpapper, hvarom nyligen uppstått tvist, och att om detsamma nu också ej är föremål för olika meningar, industriens utveckling dock förr eller senare kunde tänkas medföra samma slags förvecklingar, som med tryckpapperet uppkommit. Den lättaste utvägen att förekomma dylika vore utan tvifvel att sammanföra dessa papperssorter med papper andra slag, men, ehuru införseln af desamma är särdeles ringa, synes mig dock den tullförhöjning, som sålunda skulle vidtagas, icke vara särdeles tilltalande. Deremot torde en sådan förtydligande bestämmelse, som af en reservant inom komitén föreslagits "kardus- eller annat lika groft och till skrifning, ritning eller tryckning icke tjenligt, samt polér- eller smergelpapper" kunna anses tjenlig som skydd mot möjliga tvister om uppfattningen af denna rubrik.

Hvad komiterade i öfrigt föreslagit i fråga om tullsatserna för "Papp", samt "Papperstapeter och Border", "Album och Bokpermar, lösa", "Brefkuverter", "Papperspåsar", "Brodérduk, Marle och Stramalj", "Brodérmönster och Visitkort", samt "Adresskort" och "Solfjäderspapper" synes mig allt innebära förändringar, hvilka stå i så nära samband med nedsättningen af tullen å "papper — andra slag", att de svårligen kunna derifrån skiljas. Det skydd, som åt flera nu nämnda industrigrenar redan är beredt genom tullsatserna å de dem tillhörande fabrikat, kan och bör utan tvifvel nedsättas i förhållande till minskningen i tull för den artikel, som är deras hufvudsakliga råvara; denna förändring kan därför ej sägas innebära någon rubbning af det nu bestående tullsystemet eller sträcka sina verkningar utöfver de artiklar, hvarom nu är fråga, och den minskning i tullinkomst, som genom sådan nedsättning möjligen skulle kunna uppstå, är ej tillräckligt stor för att behöfva tagas i beräkning.

Annat är visserligen förhållandet med några af de artiklar, för hvilka komiterade föreslagit tullfrihet af det skäl, att de ingå som råvara i pappers-tillverkningen. Dels är det alldeles säkert, att genom denna tullfrihet staten går i mistning om en tullinkomst af omkring 100,000 kronor, dels är det tydligt, att då dessa råämnen ingå i flera andra industrigrenars fabrikat och för många af dem äro ännu viktigare än för pappersfabrikationen, ett beslut om tullfrihet för nämnda artiklar kan anses innebära något vida mera än blott ett tillbörligt afseende å pappersfabrikationen, helst som dessa tullsatser tillika utgöra tullskydd för åtminstone tvänne inhemska näringar. Ett uppskof med tullnedsättning för dessa artiklar kunde därför yrkas redan af det skäl, att den rätteligen borde företagas i samband med någon allmänna jämkning af det våra näringar medgifna skydd. Men då man svårligen alldeles kan förbise den svenska pappersfabrikationens berättigade anspråk att vid den nu föreslagna nedsättning i dess tullskydd i gengäld vinna åtminstone en i någon mån motsvarande minskning i kostna-

derna för anskaffandet af sitt råmaterial, och då genom nedsättning till hälften af tullsatsen för de artiklar, hvilka utgöra föremål för inhemsk tillverkning, man, utan att allt för häftigt tillintetgöra den förmån dessa näringar åtnjutit, tillika kan beräkna, att genom ökad införsel af varan, staten kan få någon ersättning för hvad den eftergifver i tullafgiftens belopp för hvarje skålpund, anser jag mig kunna tillstyrka, att komiterades förslag i fråga om anilinfärger, messingsduk, siktduk, klorkalk, lim, husblås och gelatin samt stärkelse måtte föreläggas Riksdagen med den förändring, att i afseende å lim föreslås en tullsats af 38 öre för "husblås och gelatin" och af 3 öre för "lim, andra slag", samt för stärkelse en tullsats af 3 öre, allt för skålpund.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda anförts får jag i underdånighet tillstyrka Eders Kongl. Maj:t att genom nådig proposition till den nu församlade Riksdagen föreslå, att tulltaxans bestämmelser i nedanstående stycken måtte erhålla följande lydelse:

-----  
Accordion; — —

Adresskort; se Visitkort.

Aether och — —

-----  
Album, fodralens vigt inberäknad . . . . . 1 skålp. 20 öre.

Anilinfärger . . . . . fria.

Asfaltfilt; hänföres under Papp, förhydnings-, press- och tak-.

-----  
Bokpermar, lösa . . . . . 1 skålp. 20 öre.

Brefkuverter och Papperspåsar . . . . . 1 skålp. 6 öre.

Brodérduk, Marle och Stramalj:

-----  
af papper . . . . . 1 skålp. 12 öre.

Brodérmönster . . . . . 1 skålp. 6 öre.

Fogellim; se Fernissa.

-----  
Klorkalk . . . . . fri.

*Lim*, husblås och gelatin . . . . . 1 skålp. 38 öre.  
andra slag . . . . . 1 skålp. 3 öre.

*Metaller*, sammansatta:

arbetade:

metallduk, plåtar, latun och trådband, äfvensom andra ämnen för ytterligare bearbetning . . . . . fria.

andra slag, oäkta lahn derunder inbegripen:

*Papp*:

förhydnings-, press- och tak- samt annan till skrifning, ritning eller tryckning icke tjenlig . . . . . fri.  
andra slag; tullbehandlas lika med papper.

*Papp- och pappersarbeten*, ej specificerade:

olackerade . . . . . 1 skålp. 12 öre.  
lackerade, arbeten af papier maché derunder inbegripna . 1 skålp. 20 öre.

*Papper*:

kardus- eller annat lika groft och till skrifning, ritning eller tryckning ej tjenligt, samt polér- eller smergelpapper . . . . . fritt.  
förgylt, försilfradt eller annorlunda än i massan färgadt, äfvensom papper i förening med bomulls- eller linneväfnad . . . . . 1 skålp. 6 öre.  
alla andra slag, derunder inbegripet linieradt papper . . . 1 skålp. 3 öre.

*Papperspåsar*; se Brefkuverter.

*Papperstapeter* och *Border* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

*Siktduk*:

af metall, alla slag . . . . . fri.  
af spånadsämnen; se Väfnader.

Solfjädrar — —

Spadar; — —

*Stärkelse* af hvete, potates eller andra vegetabiliska ämnen . 1 skålp. 3 öre.

*Tråd*:

jern- och stål-, äfvensom deraf tillverkad duk . . . . . fri.

andra arbeten deraf draga den tull, som taxan bestämmer för manufaktur-smide eller stålarbeten.

koppar- och annan ej specificerad metall:-

förgylld, försilfrad eller pläterad . . . . . 1 skålp. 1 krona.  
andra slag, äfvensom deraf tillverkad duk . . . . . fri.

-----  
*Visitkort och Adresskort* . . . . . 1 skålp. 6 öre.

Härjemte får jag slutligen i underdånighet tillstyrka, att Eders Kongl. Maj:t måtte, under förutsättning af Riksdagens bifall till de ifrågakända förändringarna i afseende å taxebestämmelserna rörande papper, föreslå Riksdagen, att samma bestämmelser må få träda i kraft från och med den dag, då ny tulltaxa varder af Eders Kongl. Maj:t utfärdad.

Hvad föredragande departementschefen sålunda yttrat och hemställt täcktes, uppå tillstyrkan af Stats-Rådets öfriga ledamöter, Hans Maj:t Konungen i nåder gilla och bifalla.

Ex protocollo:

*Axel Ädelgren.*

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t  
Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott den 2 Mars 1877.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern Friherre DE GEER,  
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA,  
Statsråden: LAGERSTRÅLE,  
              THYSELIUS,  
              CARLSON,  
              Friherre ALSTRÖMER,  
              WEIDENHIELM,  
              LOVÉN,  
              Friherre VON OTTER och  
              FORSSELL.

---

Slutligen uppläste Departementschefen Statsrådet Forssell till justering följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts nedannämnda dagar uppå Statsrådets enhälliga tillstyrkande fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga propositioner till Riksdagen, nemligen:

den 2 sistlidne Februari:

angående förändring i tullsatserna å papper med flera ämnen;

---

På Statsrådets underdåniga tillstyrkande behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda; och skulle i enlighet med samma förslag nådiga propositioner till Riksdagen afgå.

Ex protocollo  
Axel Ädelgren.